

LIŠKA A VLK

Přátelila se kdysi liška s vlkem. Společně dělali spoustu věcí, navštěvovali se, hráli si.

Napadlo jednu lišku, že si vyrazí na borůvky a pozvala vlka. Jenže vlkovi se nechtělo, byl trochu líný a nelákalo ho trhat jednu drobnou bobulku za druhou. Šla tedy liška sama, a protože úroda byla velká, přinesla si do svého domečku spoustu sladoučkových borůvek. Nasypala je na misku a postavila na stoleček. Těšila se, jak si na nich pochutná. Pak si odběhla zařídit jiné věci.

Mezitím se vlk nudil, chyběla mu jeho kamarádka a šel ji hledat. V domečku ji nenašel, ale za to ho zlákala vůně borůvek. Chvilku polykal sliny, pak se rozhlédl, jestli ho nikdo nevidí, šup oknem do domečku a borůvky lišce slupnul.

Liška se vrátila domů a uviděla prázdnou misku. To ji rozzlobilo. Ještě víc se hněvala, když na zemi našla otisk vlčí tlapy, kterou si mlsoun nevědomky ušpinil od borůvkové šťávy.

Na druhý den na ni vlk čekal a jako by nic se ptal, jestli našla borůvky a jak jí chutnaly. Tahle neupřímnost ji dopálila nejvíc.

Když pak viděla, že vlk odchází, připlížila se nepozorovaně k jeho domku a na komín mu položila kus skla, který přinesla od hájovny.

Když si vlk chtěl zatopit, aby si ohřál večeri, kouřila mu kamna, až ho vypudila z jeho nory. Pozval starého jezevce na radu, ale ani ten nenašel na kamnech závadu. Celá je rozebrali, byli černí od sazí až hrůza a pořád nic.

Bezradně chodili kolem a vtom vlk uviděl za stromem cípek liščího ocasu a slyšel tiché chichotání. Zlostí se mu zježily vousy.

A od toho dne nebyla v lese pohoda, jaká tam bývala. Vlk všude rozhlašoval, co mu liška provedla. Liška, když to slyšela, nedala se a hlásala, že první bylo ukřivděno jí. Zvířata se rozdělila na ty, kdo stáli při vlkovi a na ty, kdo stáli při lišce. Vlk si neměl začínat. Liška způsobila, že vlk musel rozebrat celá kamna. Prostě hrůza.

Našli se ale takoví, kteří si řekli: „Proč se takové hezké přátelství, jaké měli liška s vlkem, má pokazit?“ I zašli na radu k moudré sově. Ta se zamyslela a pozvala si vlka i lišku, oba pěkně zároveň.

Trpělivě je vyslechla a povídá: „Ty vlku, proč jsi snědl borůvky?“

„Já jsem na ně dostal takovou strašnou chuť.“

„Pak jsi měl lišce pomoci sbírat, nebo alespoň poprosit, zda by se s tebou nerozdělila.“

Pak se sova obrátila k lišce: „Liško, to byla od tebe zlomyslnost. Když jsi věděla, že borůvky snědl vlk, měla jsi mu to říct, a ne mu dělat takové věci. Pokud budeme každý oplácet zlé zlým, nikdy nebude na světě dobře. Smiřte se, odpusťte si a příště si spolu promluvte dřív, než si začnete dělat neplechy.“

Liška i vlk sovu poslechli, podali si packy a zase byli přátelé. Sovinu radu si pamatovali, a kdykoli byl vlk trochu líný nebo liška zlomyslná, vzpomněli si na ni.